

Heerlijk gespeeld jongens

Bladeren door de geschiedenis van de lichte muziek op Texel door de ogen van Frans Pieterse

---

Colofon

ISBN: 978 94 6365 262 9

1e druk 2020

© 2020, Frans Pieterse en Lies Pieterse-de Boo

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Foto voorzijde boek: Frans Pieterse op de kofferbakmarkt in De Koog
Deze foto is beschikbaar gesteld door John de Vos, ter nagedachtenis aan Frans.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

The background of the entire page is a light grey color with a pattern of white musical notes and staff lines. The notes are scattered across the page, with some appearing as if they are floating or moving across the staff lines. The overall effect is a sense of musical movement and rhythm.

Heerlijk gespeeld jongens

*Bladeren door de geschiedenis van de lichte muziek op Texel
door de ogen van Frans Pieterse*

INHOUD

VOORWOORD	7
INLEIDING	9
HOOFDSTUK 1 DE JAREN TWINTIG EN DERTIG	15
HOOFDSTUK 2 DE MUZIEKGESCHIEDENIS BINNEN DE GYMVERENIGING G.V.T. OPGERICHT IN 1923	23
HOOFDSTUK 3 DE JAREN '50 EN LATER	66
HOOFDSTUK 4 TERUG NAAR DE JAREN '40, '50, '60 EN LATER	166
HOOFDSTUK 5 FRANS EN LIES	236
DANKWOORD	271

VOORWOORD

Een paar jaar geleden werd ik door Frans en Lies Pieterse benaderd of ik foto's had van The Mark Five, een jazzy popbandje waarin ik saxofoon speelde. Ik heb een ringbandje met krantenknipsels en foto's. Geen probleem en graag gedaan. Frans is bovendien een vroegere buurjongen en Lies was jarenlang een fijne collega in Big Band Texel.

Als boekhandelaar had ik extra belangstelling voor hun moedige initiatief. Wat een onderneming om de geschiedenis van het Texelse muziekleven over een periode van meer dan een eeuw vast te leggen. Hoe pak je dat aan en wat zijn de technische en financiële consequenties?

Uitgeverij Elikser van Jitske Kingma in Leeuwarden is al langere tijd een vertrouwd adres waarnaar ik graag verwijs als mensen met een interessant manuscript bij mij komen. Nauta Boek geeft al jaren zelf niet meer uit en Elikser is een prima alternatief.

Ook Frans en Lies zijn met hun materiaal naar Elikser gegaan en kwamen al snel tot een voorlopig akkoord. De voorbereiding van deze omvangrijke uitgave vorderde gestaag. Het overlijden van Frans in augustus 2019 betekende voor Lies een extra stimulans om door te zetten. Als een eerbetoon.

Accordeonist en zanger Frans is de onvergetelijke muzikant “die zijn eigen akkoorden en teksten maakte” maar hij leeft nu ook verder als de officieuze, eigenzinnige geschiedschrijver van het muziekleven op Texel. Een bijzonder mens schreef een bijzonder boek.

Daan Welboren

INLEIDING

Op een gegeven moment begon ik mij te interesseren in de ontwikkeling van diverse bandjes op Texel en ik vroeg mij af: hoe ging dat nu vroeger?

Joost Kant had mij wel eens wat verteld over vroeger en op de biljartclub had Kees Room het ook altijd over de band van Wiep Ruyter. Dus ik kreeg het boek van Joost te zien. Ik wist zelf ook al heel veel en ben daarop een heleboel mensen gaan vragen om een foto. Dat lukte goed.

Je weet hoe dat gaat, iedereen kent me en dat is meestal wederzijds, dus een praatje aanknopen, uitleggen wat de bedoeling is en klaar was ik! Niet te geloven, maar de foto's kwamen snel. Van praten komt praten en zo verval je van het ene verhaal in het andere. En waar is de grens? Ik was geïnteresseerd in accordeonclubs en bandjes, maar je vervalt ook in artiesten die voor veel amusement op Texel hebben gezorgd. Door omstandigheden zoals bijvoorbeeld de Tweede Wereldoorlog konden ze niet zo veel optreden, maar sommigen waren heel bekend vóór de oorlog. Bekende namen waren Sam Vlessing en Melle Weersma.

Uit diverse oude edities van de *Texelse Courant* heb ik ook veel materiaal gehaald, zodoende kwam ik weer namen tegen en trok ik op naar het rusthuis om daar verder te vragen.

Het boek zal niet compleet zijn, maar de lezer krijgt een indruk van wat er op Texel te doen is geweest en hoeveel mensen er wel niet iets aan muziek deden. Dat zijn er onvoorstelbaar veel geweest. Niet alleen zaten ze in bandjes of clubs, maar alleen Jan Visser al heeft honderden, misschien wel duizenden mensen op de een of andere manier kennis laten maken met muziek, in wat voor vorm dan ook.

Er zal dus wel veel ontbreken, maar met name in de amusementswereld is het vrij compleet. Ik ben dan ook gegaan van een salonorkest tot de eerste echt bekende popband The Typhoons; daar tussenin ligt nog heel veel.

De fanfarekorpsen en zangkoren hebben een eigen archief, zodoende worden deze niet vermeld.

PS. Regelmatig valt de naam 'overkant', dat is wanneer een band met de boot meegaat om op het vasteland te spelen. Texelaars spreken dat uit met de klemtoon op KANT. Ik hoop dat u zult genieten van deze documentatie, Frans Pieterse.

Frans in de Karseboom.

Dit was wat Frans in zijn inleiding schreef. Het was zijn droom een boek samen te stellen over lichte muziek op Texel en vanaf dit punt wil ik verdergaan. Het boek van Frans (want dat is het) heeft heel lang in het klad in onze garage gestaan. Het bestond uit negen grote, dikke A4-mappen, vol verhalen, anekdotes en foto's. Tijdens zijn verblijf in het verpleeghuis Texel hebben wij die boeken mee naar zijn kamer genomen en heeft Gelein Jansen er samen met Frans nog verder aan gewerkt. We hebben via Daan Welboren een uitgeverij gevonden, die met ons in zee wilde. Toen Frans overleed, is alles teruggegaan naar de garage. Er zijn maanden overheen gegaan, tot ik de moed bij elkaar had geraapt om hardop te zeggen dat ik het wil afmaken. Want dat had Frans zo gewild! Het werd een enorm karwei. De opdracht was om foto's en teksten te selecteren. Dat heb ik samen met Daan Welboren gedaan. Het waren meer dan 700 foto's en dat moesten we reduceren tot 300, en dat was heel moeilijk. Toen moest het allermoeilijkste nog komen. Onze dochters Sandy en Samantha hebben er gigantisch veel uren werk ingestoken. De uitbraak van het coronavirus bracht uitkomst. Ineens was er voldoende tijd. De kunst was om er een rode draad in te brengen, wat een onmogelijke opgave was. Onze muzikanten op Texel scheppen er behagen in, om als in een vlooiencircus van de ene band over te springen naar de andere band. Dan heb ik het nog niet eens over alle jaartallen die her en der verspreid door het boek staan en die ik niet heb kunnen controleren.

Het kan zijn dat data niet kloppen, mensen inmiddels zijn overleden of wordt verwezen naar een aantal jaar geleden, terwijl de betreffende gebeurtenis inmiddels al

veel langer geleden is. Frans heeft vijftien jaar aan het boek gewerkt, maar de zaken hebben zich doorontwikkeld in die tijdsspanne. Toentertijd waren sommige dingen nog onduidelijk of onbekend, inmiddels is dat wellicht wel duidelijk geworden, maar in de tijd dat het geschreven werd gold dat natuurlijk nog niet. Ik heb dit niet allemaal kunnen onderscheppen en kunnen aanvullen. Ook heeft Frans geen laatste controle kunnen doen op het juist spellen van achternamen en bandnamen. Wat we zelf hebben kunnen oplossen, hebben we gedaan, maar het kan zijn dat zaken niet correct gespeld zijn. Leest u dit boek alstublieft met dit in het achterhoofd.

Ik wil bij deze nu al mijn excuus maken voor ontbrekende teksten en/of foto's, want ik weet niets van afspraken die Frans heeft gemaakt tijdens het verzamelen van het materiaal. Ook weet ik niet van elke foto wie de fotograaf is geweest en of er toestemming is om de foto te gebruiken. Vermoedelijk gaan er fotocredits naar Marc Kievits en Edo Kooiman. Van hen heb ik toestemming om foto's in het boek te gebruiken. Graag zou ik de *Texelse courant* willen bedanken omdat ik hun materiaal uit de krant van de afgelopen jaren ook mag gebruiken.

We hebben de zinsbouw en het taalgebruik niet veranderd, want we hopen dat als je het leest, dat je het Frans kunt horen vertellen. Ik wil iedereen hartelijk danken die mij heeft geholpen bij deze leuke klus.

Dit werk is nog niet compleet, helaas heeft Frans daar de tijd niet voor gekregen. Er ontbreken nog flink wat namen, maar gelukkig staan de meeste bekende Texelse muzikanten en bands er wel in. Bladeren door dit boek is als een reis door de geschiedenis van de lichte muziek op Texel.

Veel leesplezier,
Lies Pieterse-de Boo

Boek Texelse muzikanten nieuwe missie 'Vak entertainer op' mijn lijf geschreven'

Ondernemend was hij. En muzikaal. Niet dat hij één noot kon lezen, maar dat stond zijn muzikale carrière niet in de weg. Als jochie van een jaar of zeven oefende hij stekem op het oude accordeon van zijn broer, in de waan dat zijn ouders dat niet in de gaten hadden. Als knaap van elf richtte hij zijn eerste band op, De Pioniers. Anno 2007 viert Frans Pieterse (62) het feit dat hij ruim 50 jaar actief is als entertainer. Onafscheidelijk met zijn accordeon. Nog steeds treedt hij regelmatig op. En sinds kort speurt hij het hele eiland af naar informatie over muzikaal Texel in lang vervlogen tijden. Inmiddels beschikt hij over een imposante verzameling die hij wil gebruiken om zijn grote droom te vervullen: het uitgeven van een boek over entertainment en muziek op Texel.

'Als hij moet kiezen wie of wat hij straat te vinden.' Het duo treedt van een zinkend schip radt, zijn nog regelmatig op. Mering brulioft accordeon of mij, dan win ik dat door het familiefeestje wordt opgeluisterd niet. Dat accordeon is heilig.' Aldus toe geassisteerd door Piet Kingma, kenschiet Lies Pieterse echtgenoot met wie Frans jarenlang het duo Frans. In een paar woorden maakt Humpty Dumpty vormde. De muzikale zij de band tussen de man en zijn instrument duidelijk. Een twee-eenheid. Onafscheidelijk sinds de eerste kennismaking. Zijn liefde voor dit bijzondere instrument leidde onder andere tot een imposante verzameling accordeons, variërend van oude trekzakken tot moderne elektronische exemplaren. 'Ik heb er veel, weg moeten doen, omdat we kleiner zijn gaan wonen. We konden ze echt niet meer kwijt', vertelt Pieterse vanuit hun sfeervol ingerichte woning. Sinds een jaar wonen Frans en Lies in De Koog. En dat bevat prima. 'Het is heel gezellig hier. Op de Bernhardlaan was het uitgestorven en hier loop je zo het dorp in. We hebben al een gelegenheidskoor opgericht en zijn vaak in de Dorps-

schrijf ik op. Met die aantekeningen op mijn tekst red ik het.'

Toen hij elf jaar was richtte hij met Herman Beuving, Koos Verberg en Peter Zoetelief het bandje De Pioniers op. De jeugdige muzikanten oefenden iedere zondag in de bakkerij van Beuving en traden regelmatig op in verschillende danszalen. Rond 1960 werd Pieterse door Piet Keizer, eigenaar van De Pelikaan en drummer in de band, gevraagd voor de Starliners. 's Winters oefende deze band in de Pelikaan en werd daar wekelijks opgetreden voor de gasten. Later ging de formatie in uitgekleden vorm verder als Trio Peter Kok. Na wat verschuivingen en het experimenteren met verschillende samenstellingen ontstond in 1968 het duo Humpty Dumpty, waarin Pieterse met drummer Jan Smit optrad. In 1970 werd Smit vervangen door Piet Kingma met wie Pieterse tot eind jaren negentig een zeer succesvol duo vormde.

In 1969 werd Pieterse caférouder. Tot die tijd werkte hij in de Albart Heijn-supermarkt van zijn ouders aan de Binnenburg. Na een ruzie liep hij boos De Karseboom in, het café van oma Willem en tante Marie Brugmans. 'Ik hield aardig van een biertje en ik kwam daar veel. Toen heb ik een bod gedaan om de tent over te nemen. Een week later stond Willem voor de deur om te vragen of ik dat serieuze meende. We waren snel rond.' Het pand werd

verkocht aan Frits Langedeld en Pieterse werd uitbater, aanvankelijk op de papieren van Marie. Ondanks zijn nieuwe bestaan bleef muziek een belangrijke rol spelen. Verscheidene avonden per week trad hij op met Humpty Dumpty, terwijl er iemand anders achter de bar van zijn café stond. Overdag en na de optredens bemande hij zelf de tap. 'In maart maakte ik met de agenda een rondje en planden we zo de hele zomer vol. Vijf avonden per week op campings, braderieën en in hotels. 's Winters deden we vooral bruiloften. Alleen op zondag en maandag traden we niet op. Maandag was er markt, dus dan moest ik vroeg in het café wezen en trok ik het niet om daarna nog te spelen.' In 1984 ontmoette Pieterse Elizabeth de Boo, op Texel beter bekend als Lies. De vonk sloeg over tussen de Texelse accordeonist en de Amsterdamsse conservatorium geschoolde zangeres, afkomstig uit een zeer muzikale familie. Met de komst van Lies sloeg Café De Karseboom een nieuwe weg in. Het duo begon met een wekelijks Café Chantant, waarbij de gasten konden meezingen, begeleid door Frans en Lies. Het werd een doorslaand succes. 'Mensen die er vroeger met een grote boog omheen liepen, kwamen nu binnen. Daarna moesten we wel eens wat schiften onder het publiek, want we wilden die opgaande lijn graag houden. Maakt de badmeesters bijvoorbeeld, maakten we goede afspraken. Die zette ik op het terras, onder een grote parasol en na middernacht mochten ze naar binnen. Dat ging prima.' Als duo werden Frans en Lies steeds populairder en als eerste Texelse muzikanten brachten zij een eigen CD uit.

Inmiddels is de Karseboom alweer vijf jaar gesloten en is het Café Chantant ten einde, maar staat het leven van Pieterse nog steeds vol-

Frans Pieterse

Frans Pieterse: 'Texel heeft een rijke, muzikale geschiedenis.'

ledig in het teken van de muziek. 'Ik kan niet zonder muziek. Ik moet altijd een accordeon in huis hebben. Momenteel zijn dat er twaalf, waaronder de oude van Jannie Craanen. Die neem ik mee als ik ergens in de buitenlucht moet spelen of op zee. De huidige accordeons kosten vijftienduizend euro en die neem je niet zo even mee. Daar is die oude veel geschikter voor.'

Naast de 50 tot 70 optredens die het echtpaar jaarlijks nog verzorgt, heeft Frans zich gestort op de geschiedenis van muzikaal Texel. 'Vooral op entertainment. Over koren, fanfare

en toneel is genoeg bekend, maar juist over die kleine bandjes en hun invloed vind je nauwelijks iets. Ik ben al een paar jaar aan het spitten en heb al informatie over Texelse muzikanten die teruggaat tot 1876. Ik pluis het krantenarchief uit en ben begonnen bij Sam Vlessing en Melle Weersma en belandde via Wieb Ruyter en Jan Visser bij de Typhoons en de Klapband. Af en toe ga ik eens op bezoek in het verzorgingshuis bij mensen die me meer kunnen vertellen. Oud-muzikanten bijvoorbeeld. Het zou zonde zijn als die verhalen verloren gaan. Vijf dikke ordnermap-

pen met informatie heeft hij inmiddels verzameld. En nog steeds is zijn zoektocht niet ten einde. 'Ik wil graag foto's hebben van bandjes en artiesten van vroeger. Alles is welkom, want compleet is mijn informatie nog lang niet.' Pieterse hoopt dat zijn informatie ooit in boekvorm kan worden uitgebracht. 'Het zou geweldig zijn als iemand het wil schrijven, want dat kan ik zelf niet. Maar ik ben ervan overtuigd dat er veel interesse zal zijn voor een boek over de muzikale geschiedenis van Texel.'

Louise van der Sluis

HOOFDSTUK 1

DE JAREN TWINTIG EN DERTIG

Musicus-componist Sam Vlessing werd op Texel geboren. Zijn vader was zakenman, zijn moeder was een Vlaamse zangeres. Hij ging met tegenzin, maar met toestemming van zijn vader, naar het Koninklijk Conservatorium te Antwerpen, en vestigde zich in 1900 in IJmuiden.

Hij begon daar als trommelslager en derde klarinettist. Nog geen jaar later werd hij dirigent van het door hem gevormde orkest 'Kunstkring', waarmee hij voor het eerst voor publiek optrad als beroepsmuzikant. Bovendien componeerde hij fanfare- en harmoniemuziek. Tevens componeerde hij operettemuziek. Stukken van zijn hand waren o.a. 'Rose Marie' en 'Marion'.

Vijfentwintig jaar nadat hij de 'Kunstkring' had opgericht, wilde men hem eren. De krant schreef het volgende:

Een grote menigte had zich opgesteld op het Willemsplein. Het verkeer werd omgeleid en politie en marechaussee hielden alles in bedwang.

Alle harmonies en fanfares stonden opgesteld, zo ook de koren en kinderkoren.

Het spreekt vanzelf, dat de musici zich met volle toewijding gaven. Een donderend applaus was de beloning. De jubilaris met gevolg begaven zich naar 'Thalia', waar de grote zaal volstroomde. Het is ondoenlijk hier een opsomming te doen van de stroom gelukwensen en cadeaus.

Een uitzondering vormde het optreden van Jeanette en Philip Vlessing, die een stuk voor cello en piano voordroegen, dat door hun vader was gecomponeerd.

De kostbare driekwarts Stiegel salonvleugel, waarop Jeanette haar voordracht had gespeeld, werd de jubilaris aangeboden.

Dit feest vond plaats op een zaterdag in mei 1928.

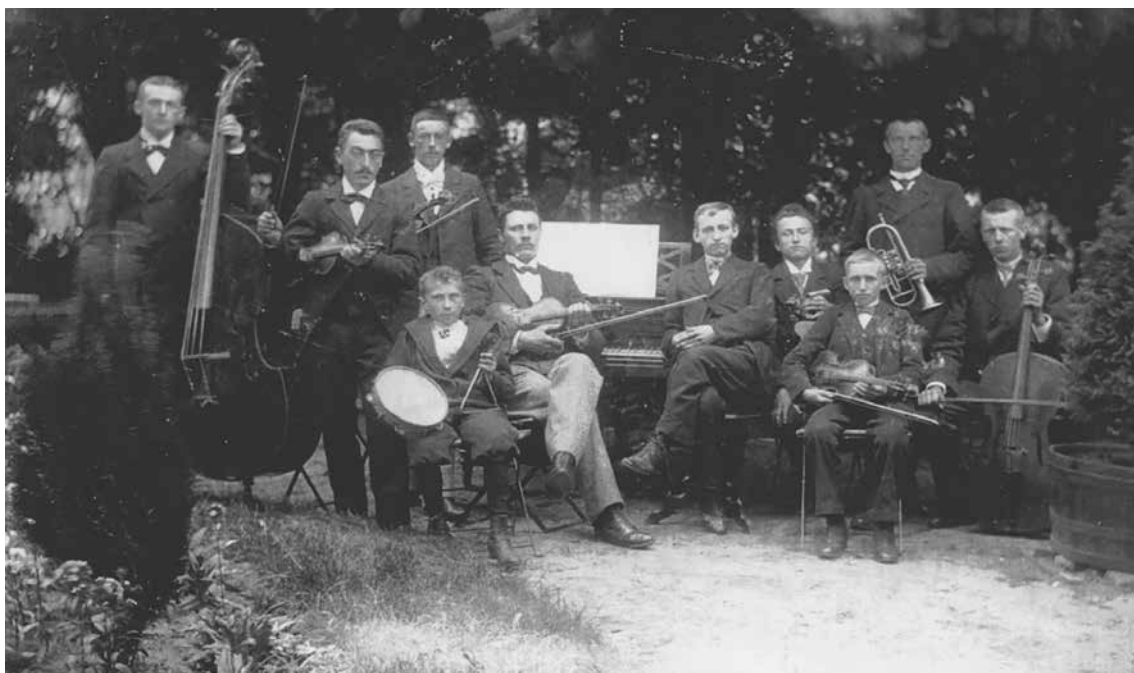
O.l.v. van Vlessing werd 'Concordia' beroemd en gevreesd. Er werden meer dan 40 eerste en 17 tweede prijzen op het vaandel gespeld.

Sam Vlessing is overleden op dinsdag 22 mei 1934. In de aula op Westerveld speelde P. Halsema tijdens de begrafenis een kerkscène uit de operette 'Rose Marie'. De bevolking had waardig afscheid genomen van hun eerste ereburger.

Op zaterdag 26 januari 1935 is in IJmuiden het Sam Vlessing comité opgericht. In de schouwburg Thalia is een van wijlen Sam Vlessings operettes, 'Rose Marie', onder leiding van zijn zoon Philip Vlessing uitgevoerd.

Het Vlessing comité kan thans de uitgaven van nog niet verschenen werken bewerkstelligen.

Muziekorkestje 'Trinitas'

Reeds op 22 november 1895 trad dit gezelschap op bij de feestelijke viering van het 35-jarig bestaan van de Vereniging Neptunus in De Zeven Provinciën. De leiding berustte bij de heer Mulder, voorzitter van 'Trinitas' uit Den Burg.

Het muziekorkestje 'Trinitas' bestond uit:

D. Geus, bas; S. Vlessing Ph.zn, viool; P. Hooikaas, vioolcello; P. Lap, viool; P. Graaf, piano; S. Vlessing Ezn, slagwerk; P.J. Schaatsenberg, viool; A.N. Lap, trompet; M.C. Langeveld, cello.

Deze foto is mij geschonken door A.C. Jesse, kleinzoon van A.N. Lap (1876-1951).

Een recensie beschreef: *Bij de opening van hotel 'Texel' verleende het kamergezelschap 'Trinitas' zijn medewerking. Juffrouw Geus bekend om haar mooie stem zong enige welluidende liederen en de heren Vlessing en P.H. Polak gaven enkele komische voordrachten ten beste. P.H. Polak uit Den Helder verzorgde 't bal. Juffrouw Geus zong ook het speciaal voor deze gelegenheid gemaakte openingslied, waarvoor de woorden afkomstig waren van W. Mets Tzn.*

Sam Vlessing, een muzikaal man, had voor de melodie gezorgd.

Eigen Oefening treedt op in hotel Texel. Entree 50 ct. Militairen vrij entree.

Er wordt veel gedanst op Texel, o.a. in café De Schoonoord. Hiervoor wordt speciaal een automatisch piano-orgel aangeschaft.

De ZVS heeft een eigen muziekgroep en toneelgroep genaamd sociëteit De Vriendschap. De muziekgroep wordt soms aangevuld met de dames A. Flens en H. Dijt, verder met de heren Polak (Den Helder) en J. Vlessing.

Op zondag 12 februari 1926 was er dansen in hotel 'Texel' afgewisseld met voordrachten en een optreden van een Vol orkest door Smidt's Band en daarna een Groot Muziek-concours met 600 muzikanten.

Huib de Rijmelaar schreef hierover:

*Hedenavond staat ons eiland
In het teeken der Muziek
't Wordt een avond van genieten
Voor 't muziklevend publiek*

*Maar - laat Texels eigen volkje,
- 'k Bedoel de jeugd en 't bakvisch-soort
- Zorgen, dat de rust deez' avond
Noodeloos niet wordt verstoord.*

*Laat de kletsers en de stoeiers,
Plus het Amor-legioen,
Net zoo luid doen als zij wenschen,
Maar ...dan BUITEN het plantsoen.*

*Gun de blazers en de hoorders,
Toch 't volledige plezier.
Laat de stemming niet bederven,
Door onhebbelijk getier.*

*Klachten zijn al lang verschenen,
Na 't concert, in onze krant.
Nu een wenk vlak voor de aanvang:
Texelaars, houdt hoog uw stand.*

In de jaren '30 werd er een Oosterse danstent opgezet tijdens de kermis in Den Burg. De tent stond altijd in de Vogelenzang. De eigenaar was Kees Boon, bijgenaamd Raggel. Hij woonde op 'Veldheim'.

De eerste muziektent werd gebouwd in 1920 door J.W. Bakker en kreeg een plaats achter in het park. De tent werd door de leden afgebroken en werd thuis opgeslagen op zolders van diverse leden.

De tweede tent werd in 1926 gebouwd, ook door J.W. Bakker. Deze tent kreeg een vaste plaats voor in het park en was gemaakt van hout.

Na de Tweede Wereldoorlog kwam er een stenen muzieknis in het park; deze was weer eigendom van het Texels Fanfarekorps.

In de jaren '50 werd de muzieknis veel gebruikt en trokken veel bezoekers naar het park. In de jaren '60 sliepen er hippies in de muzieknis. Circa twintig jaar na de sloop van het oude raadhuis op de Vismarkt in 1965 is deze nis ook gesloopt, daar zij door de jeugd werd beklad en er veel onderhoud aan moest worden gepleegd.

Janny Craanen-Hemelrijk
Verzorgde met haar revuegroep De Flierefluiters jarenlang voorstellingen met eigen werk, vaak gebaseerd op plaatselijke gebeurtenissen. Haar smartlap *Vuurtorenwachter* (langs Texelse kust) behoort nog steeds tot het collectief geheugen.

Jan Visser
Was van 1925 tot 1985 organist van de hervormde kerk van Den Burg en vanaf de oprichting in 1959 tot 1974 als leraar verbonden aan de muziekschool. Kende voor die tijd al een drukke praktijk als muziekonderwijzer. Leidde vijf koren, een mandoline-orkest, een accordeonorkest en verschillende kinderspeelklassen.

Melle Weersma
Maakte als pianist en arrangeur van Eugen Wolff toernees door Duitsland en Frankrijk. Schreef filmmuziek en gaf concerten. Kreeg wereldfaam met zijn *Penny Serenade*, die door vele tientallen zangers werd uitgevoerd. Werkte als arrangeur en musicus in Engeland en Amerika en vanaf 1954 als producent voor het Nederlandse Phonogram.

Sam Vlessing
Studeerde muziek aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen. Vestigde zich in 1900 op 24-jarige leeftijd in IJmuiden, waar hij een bloeiende muziekpraktijk opbouwde. Koren en orkesten op het eiland speelden regelmatig werken van zijn hand, die vaak voor de gelegenheid werden geschreven. Ook zijn zoon Philip groeide uit tot een gerenomeerd componist, die schreef onder

In 2004 verscheen dit artikel: *Wie is de Grootste Texelaar aller tijden? Pagina met vier personen.*

Melle Weersma (1908-1988).

Melle Weersma uit De Waal was een zoon van hoofdonderwijzer Bauke Weerma en Rosette Vlessing. Hij werd een wereldberoemd componist door de bekende Penny Serenade. De plaat bereikte in 1938 een tweede plaats in de VS. Van 'The Penny Serenade' waren binnen een jaar één miljoen exemplaren bladmuziek verkocht.

Hij schreef arrangementen voor 'The Ramblers' onder leiding van Theo Uden Masman.

De Britse orkestleider Jack Hylton vroeg hem een nieuw arrangement te schrijven voor het klassieke jazznummer 'St. Louis'. Het resultaat bleek in de smaak te vallen.

In 1929 werd pianist/arrangeur Melle Weersma beroepsmuzikant. In 1932 werkte hij als pianist/organist in hotel Des Indes in Den Haag en in theaters van het Tuschinski-concern te Amsterdam.

Hij had een eigen 12-mans orkest genaamd 'The Red White and Blues Aces'. Hiermee maakte hij tournees door Zwitserland en Tsjechoslowakije.

In 1935 werkte hij als arrangeur voor Benny Goodman, André Kostelaetz en

Duke Ellington. Hoewel hij geen werkvergunning kreeg om in Amerika te blijven, schreef hij nog wel muziek voor diverse Amerikaanse films.

In 1938 vertrok hij naar Argentinië, waar hij jarenlang werkte bij belangrijke orkesten. Hij maakte daar veel plaatopnames.

In 1951 componeerde hij de folkloristische muziek 'Criollo Suite' en 'Peruvian Waltz', onder de naam Gaviota, die wereldfaam kreeg.

Een bijzondere prestatie leverde Weersma in 1963 met de plaat 'Uno's all star festival' ten behoeve van het vluchtelingenwerk. Beroemdheden als Louis Armstrong, Maurice Chevalier, Edith Piaf, Bing Crosby, Nat King Cole overreedde hij om voor dit doel belangeloos mee te werken.

Weersma's veelzijdigheid bewoog zich ook op de terreinen klassiek en jazz. Zo componeerde hij een 'dixieland concerto for jazzband' met begeleiding van een symfonieorkest. Tot 1967 was hij betrokken bij een serie plaatopnames van het Nederlands Kamerorkest.

Van zijn muzikale ouders kreeg de jonge Melle de liefde voor muziek mee. Zijn vader speelde orgel in de Lutherse kerk te Harlingen. Hij leidde een koor en een salonorkest. Zijn moeder zong en speelde piano en cello. Toch was vooral vader Bauke niet onverdeeld gelukkig met de muzikaliteit en de toenemende belangstelling van zijn zoon voor de piano. Hij vond dat muziek een liefhebberij moest zijn en geen professionele levensvervulling.

Daarom kreeg zijn muzikale ontwikkeling pas echt kans ten huize van zijn grootvader, die op Texel woonde. Hier zou het gezin zich later ook vestigen. Melle leerde zichzelf muziek spelen en (vooral) lezen. Het laatste aan de hand van pianoboeken.

Weersma's schoolleven verliep intussen zeer gevarieerd: een HBS-opleiding in Den Helder, Den Haag en Voorschoten en een zomercursus Frans in Dijon (Fr.) toen hij zeventien jaar oud was.

In overeenstemming met de wens van zijn vader ging Melle in 1927 naar Leiden om farmacie te studeren. Hij was enkele jaren aangetrokken door de toen heersende jazz-rage en stortte zich in het muziekleven. Hij speelde als pianist in amateurbands als 'The Electorians' en schreef arrangementen, die meteen de aandacht trokken. Hij had hiervoor echter nooit een speciale opleiding genoten.

Aansluitend vormde hij een eigen amateurorkest 'The Rainbow Chasers'. Dit leidde ertoe dat Theo Uden Masman, leider van 'The Ramblers', hem enkele malen inschakelde voor muzikale adviezen.

In 1929 kwam de Leidse student in aanraking met de toen beroemde Jack Hylton tijdens een concert in Den Haag.

Hij trouwde in 1935 in Londen met Ann Royce (pseudoniem voor Antoinette Margaretha Duits), hij scheidde van haar en binnen een jaar huwde hij in 1960 met

